

PISIETÜMOLOOGIAID

Läti ja liivi keele kokkupuute alal ning eriti läti ja eesti keele piiri ligidastes murrakutes esineb veel nii mitugi ainult kitsal territooriumil kasutatavat hilist laensõna, mis on kas sõnade päritolu uurijatel kahe silma vahele jäänud või on kirja pandud üpris viimasel ajal.

Allpool esitatakse mõningaid seda laadi läti sõnu.

1. i m m a , i m m i g s , i m m ä t i e s

Sõnaraamatus ME I 707 leiduv imma 'Kaprize, Starrköpfigkeit' ja slikta imma 'schlechte Gewohnheit' Burtniekist ning Kärkist, samuti ka hiljem Erganest kirja pandud imma (näiteks: tādu immu iepēmis, viņč dara kā grib 'niisuguse tuju pähe võtnud, teeb ta, kuidas tahab') näivad pärinevat eesti sõnast himu. Semantiliselt toetab seda laenu eriti sõnast imma tuletatud omadussõna immigs 'kapriziösa, eigensinnig' ME I 707; see meenutab sõna himukas kasutamist, näiteks sõnaühendis imukas laps, mida võib sageli kuulda vähemalt Valga kandis. Sõnale himutsema tähenduses 'begierig sein' Wiedemann 121 vastab omakorda Rencēnist üles märgitud immitiēs 'kaprizieren, starrköpfig sein' ME I 707.

Samasse pesakonda peaks kuuluma ka vähemalt osa LVI 1, 361 antud seitsmest kohanimest, mis alluvad märksõnale immas, näiteks talunimed immas Allažis, immas > imbas Naudītes, immas Vecauces ja Īles, imma Dobeles. Niisuguse seose toeks leidub teisi semantilisi paralleelse, näiteks kasvõi LV I 1, 322 ja 323 antud talunimed gribiečēni Kalšnavas, gribietis Vaidavas, gribulis Limbažis jt., mis on seotud ni-

misõnaga gribētājs 'tahtja' ja tegusõnaga gribēt 'tahtma'. Aga on ka võimalik, et kuskil Läti rannikualal selle kohanime allikaks on olnud vana soome isikunimi Immo (vt. EO 32). LV I 1, 323 märksõna iīmas (küsimärgiga) seostatakse eesti Himma külaga.

2. k ā k a u l i s , k a k a u l i s

Vandzenest on kirja pandud kākaulis ja Salacast registreeritud sama sõna deminutiivvorm kākaulins 'eine grosse Mōwenart' ME II 190, samuti ka samatähenduslikud kākaulis Kaltenest (Nogales?), kākaulis Mērsragast, kākaulis² Kaugurciemsist (Slokas), Pabažist ning kākaulipš 'ein schwarzer Meervogel von der Grösse einer Ente (schreit: ka-ka-kau-lip!)' Dundagast EH I 600. Vidzeme rannikul on kirja pandud kakaulis ka piilpardi (Anas creca) nimetusena.¹

Siia kuuluvad samuti talunimed kākaūļi Vandzenes, kākaūļi² Doles LV I 2, 82.

Need linnunimetused võivad olla kas läti keeles iseisvalt loodud onomatopoeetilis-deskriptiivsõnad või hiliised laenuid kõlaliselt lähedastest eestikeelsetest (võib-olla ka liivikeelsetest - kahjuks polnud liigituseks kasutada vastavat sõnavara) välimuselt isegi küllalt erinevate veelindude soo- ja liiginimetustest. Vt. merikajaka (Larus marinus) nimetust kalakull saartel ja Loode-Eestis Mäger 84 - 85, tuttpüti (Podiceps cristatus) nimetust kalakaur Võrtsjärvel, Setus jm. Mäger 15 - 16, järvekauri (Gavia arctica) nimetust kalakaur Mäger 14 ja iseäranis auli (Clangula hyemalis) nimetust kaakaul, mis on kirja pandud Jāmajast ja Ansekülast Mäger 35 ja millele adekvaatne sõna kākaulis on Clangula hyemalis ametlik nimetus läti keeles.²

Samasse perekonda peaksid kuuluma ka vormid lühikese a-ga: kakaulipš Salacast ja kakaulis 'die Eisente (Anas glacialis); nüüdse terminoloogia kohaselt - Anas platyrhyn-

¹ Vt. D. A v o t i n a , J. P e t e r s . Baltijas toveri saliti ... Rīgā, 1973, lk. 9.

² Vt. Latvijās putni. Rīgā, 1969, lk. 27.

chos; S.R.)', mida ME II 137 katsutakse reduplikatsiooniga seostada ühesainsas leedu keele ürikus³ esineva sõnaga kaulỹs 'род водяной птими'.

Vrd. ka talunime kakauli Zūrasis LV I 2, 7.

Esti laenu poolt räägivad nii vormi kui ka tähenduse ligidus. Laenuoletuse toeks näib olevat sõnaalguline k, mis esineb laialdaselt äsja mainitud linnunimetustest eesti keeles, aga puudub teistes keeltes, kus näiteks auli kõrvatorkava, iseäraliku, hästi imiteeritava häählitsuse tõttu on eesti keele sõnale aul väga ligidased nimetused: vrd. vn murd. syink, rts alla jne. (vt. Mäger 36). Pole vist ka võimatu, et kākaulis, kakaulis kuskil kujunes ülal mainitud eesti liitsõnadest kalakull, kalakaur.

Laenu võimalust toetab vaadeldud läti sõnade levikuala - Kuramaa ja Vidzeme mereranna murrakud.

3. k u s k a d

Valka väljendis kuskad jao par tũ runāja 'väga ammu aja eest räägiti ju sellest' registreeritud ebatavalise määrõna kuskad komponent kus- on muutmatult ülevõetud eesti sõna kus. Seda arvamist toetab ka läti keeles kuulnud - kus'kuŗrad.

4. k u s ' k u ŕ r a d

Määrõnana kasutatud, samuti Valkas registreeritud pejoratiivse varjundiga sõna kus'kuŗrad, mille tähendust võib väljendada umbes nii: 'eest ära (minema), kuhu jalad viivad' jne., on kirja pandud ainult ühes väljendis nu jāu tu vari iēt kus'kuŗrad! 'nüüd võid sa ju minna, kuhu tahad, kuhu mina näitab!' Vaadeldav sõna on eesti keele väljendi kus kurat! koopia.

³ Vt. sellest Lietuvių kalbos žodynas V. Vilnius, 1959, lk. 434.

5. k e r n a

Kõige vanema Jeri põlvkonna keelest on 1970. aastal kirja pandud sõna ķern < eesti kärn. Näide: āda i ķern iēksā - tas i tēc sīkstums, tas i tē ķern; es jo bārc biī, ka viķ liētoi tuō vārd. ka ād i trāūsī, čagan, nau ķern iēksā. tād i stiprak ād, kam tē ķern iēksā. 'Nahas on kärn sees - see on niisugune sitkus, see on see kärn; ma olin ju alles laps, kui seda sõna kasutati. Kui nahk on habras, kohev, ei ole kärna sees. Niisugune nahk on tu-gevam, kus see kärn sees on'.

6. l o ņ t a , l o ņ t i n ā t

Salacast EH I 758 kirja pandud sõna loŋta 'linadest keeratud side; vana kõie tükk' seostub nii foneetiliselt kui ka semantiliselt eesti sõnaga lont, om. londi, mida esitab Saaremaalt Wiedemann 521 tähenduses 'hedene Schmur z. Binden des Flachses'.

Samasse pesakonda kuulub vist ka teine EH I 758 Sa-lacast registreeritud sõna loŋtināt '(saba) vibutama'. Vrd. eesti lont lant! lont lont! lonta lonta! 'schlink schlank (von langsamer Bewegung)' Wiedemann 521.

7. l o ņ t r ū z i s , l o ņ t r ā u s i s

Lugažis (varem ka end. Liellugažis) küllalt laialda-selt tuntud loŋtrūzis ja sellega paralleelselt Valkas esi-nev loŋtrāusis 'vallatu, sõnakuulmatu inimene, (harvem) kohmakas, saamatu inimene' lähtuvad eesti sõnast lont-rus.

Kasutatakse seda sõna harilikult emotsionaalses kõ-nes - hüüd- ja käsklausetes, näiteks tēc kā loŋtrūzis! 'nagu lontrus!'; loŋtrūzis tu tēc! '(oh) sa lontrus (ini-mesest)!; loŋtrūzi, nāc šūrp! 'lontrus, tule siia!'

8. lōrcis, lōrcēt

Valkas vanema põlvkonna keeles mõnikord esinev lōrcis 'märg lumi' ja sellest tuletatud tegusõna lōrcēt 'sadama (märja lume kohta)' lähtub eesti sõnast lõrts 'märg lumi'; vt. ka eesti lirts 'Sprützen, sprudelnder Strahl' jt. Wiedemann 506, lõrtsima 'patschen, im Wasser laufen' jt. Wiedemann 531.

9. macis

Valkas ja Lugažis, varem ka lätlaste seas Kaagjärvel (Kāgeris) ja end. Liellugažis põlgliku tähendusega maainimeste nimetusena kasutatud, samuti ka maainimeste kommetega, käitumisega, riietusega jne. silma torkava isiku kohta veel kümmekond aastat tagasi kasutatud sõna macis (selle on viimasel ajal peaaegu välja tõrjunud varem sõnaga macis paralleelsest kasutusest olnud samatähenduslik muziks < vn МУЖИК on laenatud eesti sõnast mats, mis tähenduses 'maamees, talupoeg (kohati neutraalselt, enamasti pilkesõnana)' on eesti murrete sõnaraamatu kartoteegi andmeil käibel laial maa-alal, ka Valga kandis.

Omaette uurimust põlvivad rikkalikult esinevad läti kohanimed, mis LV I 2, 363 - 364 on koondatud märksõnade maci ja mač alla. Väike osa nendest võiks olla seoses eesti keele apellatiiviga mats 'maamees, talupoeg'. Võimalikule eesti paralleelile (mats, Mats?) on viide ka märksõna maci juures, kus juhitakse tähelepanu eesti talunimele Mat-si, mille kohta EO 749 on öeldud: "Dies ist der gewöhnlichste Tauf- und Gesindenname auf -tsi ..." Eesti Mats on teatavasti laenatud saksa keelest: Matz < Matthäus.

10. m ü i s t š t , m ð i s t š t ,
m ð i s t ā t

Paar aastat tagasi esitas Nabest pärinev kirjakeelt rääkiv keskmise põlvkonna inimene vabal jutuajamisel sõna müist, mis polnud seni kuskil kirja pandud: vīpa jāu kaūt'kūo müist ār 'ta ju midagi saab (asjast) aru ~ oskab ka'. Ilmnes, et sõna müistšt (ja teised ta varian did) 'aru saama' on Läti-Eesti piiri lähedal ka mujal tuntud. See lubab oletada, et varem on ta olnud laiemalt kasutatav murdesõna. Selle sõna praegusest kasutamisest rääkides, peab märkima, et tal on väga piiratud vormis tik - vabas kõnes esineb peaaegu ainult kindla kõneviisi oleviku ainsuse 3. pööre.

Nabe vanema põlvkonna keeles esineb vaadeldav sõna peamiselt oi-lisena: mõistšt. Ērgemest hiljuti registreeritud tegusõna mõistāt eitav vorm ebatavalise rõhuga teisel silbil osutab, et ka sõna ise on ebatavaline või ainult emotsionaalselt (pilke- või humoristliku varjundiga) kasutatav: vīnš tūr ne'kā ne'mõistā 'ta seal ei saa (sellest) midagi aru'.

Tirzas, kus vastav tegusõna on kirja pandud ainult ui-ga, esineb see kahes tähenduses: 1) 'aru saama', näiteks nu, vāi tu müist¹, kas tūr kāimīlem nūotiek? 'noh, kas sa saad aru, mis seal naabrite juures lahti on?'; 2) (ainult eitavas vormis) 'mitte välja tegema, mitte tähele panema', näiteks vīnč i nemūist, kad es kūo grību nūo vīpa dabūt 'ta ei tee väljagi (nagu ei taha mār-gatagi), et ma tahan temalt midagi saada', i nemūist ūn tik gūļ 'ei kuule ega näe (mis ümberringi sünnib) ja muudkui magab'.

Sõnad müistšt, mõistšt, mõistāt on laenud lõunaees-ti sõnast mõistma.

11. p i ķ e l š t

Svētciemsis kirja pandud tegusõna piķelēt eesliitega sa- tuletatud vormis sapiķelēt, mida harilikult kasuta-

takse väljendis zijs sapikelet 'kalu soolama': sapikelec kuõpa, ka ne atplēst 'nii kõvasti kokku surutud, et ei saagi lahti', on arvatavasti laen eesti keelest; vrd. piki (ka pikikiivi, pikitriip jt.). Kui nii, siis sõna pikelēt alg-tähendus läti keeles võiks olla 'tihedasti üht teise kõr-vale ritta laduma'.

12. r e b e k u l i s , r e b e k u l e

Jeris on ühe rahvamängu nimetuseks rebekuls. Selle mängu juht käib ümber mängijate ringi kaigas käes, et märkamatuks ühele mängust osavõtjatest kaigast üle anda. Ringis seisjad sel ajal loevad salmi: rebekule lapsa nāk, liēlam vīram siltum būs 'rebekule rebane tuleb, suurele mehele soojust saab'. Kaika saaja peab enesest paremal pool seisjat lööma, löödu peab omakorda mängu juhi eest ära jooksuma, et uuesti oma koha peale tagasi saada. Kui see ei õnnestu, hakkab kinnipüütu mängu juhiks. Ja jälle hüüavad mängijad: rebekule lapsa nāk ... Kirjeldatud män-guga sarnaseid mängu tuntakse Lätis mitmes kohas. Peaaegu kõikjal on selle nimetus harilikult rebasega seotud: lap-siņas 'rebasekesed', lapsas raut 'rebaseid tõmbama', lap-siņas iet 'rebasekestele minema', lapsas dzīt 'rebaseid ajama', kõige sagedamini nähtavasti lapsas aste 'rebase saba' (vt. ME II 422 ja Läti TA KKI Rahvaluule sektori rahvamängude kartoteeki; kartoteegis esineb küll selle mängu nimetustes mõnikord ka tuhkrü nimetus, enamasti ku-jul šekaste 'tuhkrusaba'; võib ette tulla mõni muugi loo-manimetus). Tundub, et rebase nimetus rebekule lapsa on tekkinud eesti reinuvaader rebase mõjul, sest epiteet (ni-misõnaline täiend) selles väljendis seisab vastava põhi-sõna ees: rebekule lapsa (läti keeles asetseb epiteedili-ne lisand harilikult põhisõna järel). Otseks laenuks eesti keelest võib pidada sõna rebekule algusosa rebe- < reba- < eesti rebane. Algusosale järgnev k on arvatavasti siirdehäälik (vrd. brāli mani brikuleni BW 3857, 2 ja brā-ļi mani britelēni BM 28605, 1) rütmi säilitamise mõttes uue silbi moodustamiseks. Sõnalõpu -ulis, -ule annab ni-metusele pejoratiivse varjundi.

On võimalik, et sõna rebane on moonutatud kujul säilinud ka Mazsalacas kirja pandud salmis, mida loeti väikestele lastele: rabi, rabi, lapse näk, lapsai aste ālip-
gī, 'rabi, rabi, rebane tuleb, rebasel saba jääaugus'.

13. s i k u l i s

Samuti nagu koera pärisnimi Krancis on muutunud üldnimeks krancis 'tõuta koer', on ka oina pärisnimi Mikēlis, enamasti vormides mikulis, miķis, muutunud üldnimeks 'oinas' (vt. ME II 626)⁴, näiteks Āzīti, Miķēlīti, Kur tu pēmi bārdiņu? 'Oinakene, Mikukene, kust sa võtsid habemekese?' BW 2220, Āzīti, Mikulīti, Kur liki bārdiņu? 'Oinakene, Mikukene, kuhu panid habemekese?' Jaunlaicēst BW 2221, 9. Sama laulu järgmises variandis Jaunrozest aga loeme: Sikuli, Mikuli, Kur liki bārdiņu? 'Sikuke, Mikuke, kuhu panid habemekese?'

Sufiksiga -ul- tuletatud oinanimetuse sikulis juureks on nähtavasti sama tähendusega sõna sikk.

Sõnaga sikulis samasse pesakonda kuuluvad ka EH II 485 antud sikina 'ein Kosename für Schafe' Vecpiebalgast, Ērglist ja sikiņš 'ein Kosename für Lämmer (besonders von einem hübschen Lamm)' Ērglist, mida selles sõnaraamatus seotatakse ME III 837 antud nimisõnaga vokatiivvormis sikiņ! Zaubest, kus seda kasutatakse rabeleva lamba rahustussõnana sik! 'Zuruf an Ziegen' Jaungulbenest. Sõna sik! (küsimärgiga) esitatakse laenuna eesti sõnast sikk 'Ziegenbock' ja seotakse edasi hüüdsõnaga sigā!, sika!, sigu!

Sõnade sikulis, sikiņš, sikiņa ja sik! lähtumises samast juursõnast pole mingit kahtlust. Ka sõna sigu! sugulus nendega on selge: sellest räägib ME III 836 antud seletus: "In Bauske beschwichtige man Zicklein mit dem Zuruf sigu,

⁴ Vt. ka A. O z o l s, Latviešu tautasdziesmu valoda. Rīga, 1961, lk. 71.

sigu, kazlēniņ!" Variandid sigā! ja sika! on fikseeritud ainult rahvaluulest, kus tähendust pole selgesti väljendatud. Seetõttu leidub märksõna sigā^I tähenduse seletuse kohal küsimärk; puudub märkus, et need sõnad võiksid olla kuskilt laenatud.

Näib siiski, et sõnade sikulis, sikiņš, sikiņa, siki, sigu! tähendus ja esinemos lubavad samasse perekonda paigutada ka ME sigā^I ja sika ning nende tähenduseks küsimärgi asemel anda umbes järgmise seletuse: 'hüüdsõna, millega rahustatakse või kutsutakse lammast, oinast (siku?)'. Seda võib enam-vähem julgelt oletada ka seetõttu, et sigā BW 29068 var. antud rahvalaulus Siga, siga, aveniņ, Nelec rozu dārziņā 'Siga, siga, oinakene, ära karga roosiaiakesse' on Lielvārdēst - see on koht, kus on samuti täheldatud lätlaste ja läänemeresoomlaste kokkupuuteid. Teise variandi Sika bika, aveniņ, N'ej krūmiņā maliņā 'Sika bika, oinakene, ära mine põõsakese juurde' BW 29068, 2 esinemiskoht pole kahjuks täpne.

Siinkohal peaks küll väitma, et ühtegi ME või EH antud sõna juurega sik-, sig- ei leidu V. Zepsi laias uurimuse läänemeresoome keelte laenudest läti keeles.⁵ See seik lubab vist oletada, et V. Zeps ei pea neid sõnu laenudeks läänemeresoome keeltest.

14. u l ē n s , u l ē n s

Ulatuslikust läti muinasjutukogust on pärit sõna ulens Valkast ME IV 298 tähenduses 'schwach', näiteks vāijēndites: gluži ulens 'pāris rammetu' uļēnās zāles 'rammetuse rohi'. Küsimärk sõna tähenduse juures näitab, et sõna on J. Endzelīnsile ja tema abilistele olnud tundmatu. Sõna uļēns on läti murdesõnade arhiivi sattunud kitsast piirkonnast - Valkast, Lugažist ja end. Liellugažist. Selle tähendus on 'rammetu - haiglaselt aeglane,

⁵ Latvian and Finnic Linguistic Convergences by Valdis J. Zeps. Indiana University Publications. Uralic and Altaic Series 9. Bloomington, 1962, lk. 184.

jõuetusest saamatu, mõne kahjustuse pärast toibumatu'. Niimetatud kohtades on see sõna viimase ajani vanema, osalt ka keskmise põlvkonna keeles üsna sagedane. Paar hiljem kirja pandud kasutusnäidet: es šlodie esu pa'visam uljenc 'ma olen täna täiesti rammetu' Valka, vienc cālic pa'visam uljenc, nez vai būs dzīvātāš 'üks kanapoeg on täiesti jõuetu, ei tea, kas temast saab elulooma' Liellugaži.

Näib, et omadussõna uljens juurt ul- võib seostada eesti keele sõnatüvega hulj- tegusõnades huljuma 'leise gehen', huljutama 'in leise, langsame Bewegung setzen', huljutus 'leises, langsames Bewegen' Wiedemann 1249, 1250. Foneetiliselt on selline sidumine võimalik, laenuvõimalust eesti keelest toetab ka läti ul- ja eesti hulj- semantiline kokkulangevus.

Arvatavasti samasse pesakonda kuulub ka ME IV 297 Drustist fikseeritud uljens 'unbegabt, ungeschickt': viņš jau pa'visam uljens: nevar ne'kā ne apķert, ne padarīt 'ta ju on täiesti saamatu (rammetu): ei saa millestki aru, ei jõua midagi teha'. Sõna uljens kasutusnäide lubab ka siin põhitähendusena näha 'vaevaliselt, tasa liikuv'. Raskem on sõna uljens ja ME järgi sellest sõltuvat sõna uljens siduda sõnaga ullis^{III}, mida on kõrvutatud eesti sõnaga ull 'einfältig, dumm', samuti ka sõnaga uls, nagu seda tehakse ME IV 297.

L ü h e n d i d

BW = Latvju dainas I - VI. Kr. Barona un H. Wissendorffa izdotas. Jelgavā-Pēterburgā, 1894 - 1915; EH = J. Endzeliņš, E. Hauzenberga, Papildinājumi un labojumi K. Mülenbacha Latviešu valodas vārdinīcai I - II. Rīgā, 1934 - 1946; EO = Etymologische Untersuchung über estnische Ortsnamen von Lauri Kettunen. Helsinki, 1955; LV = Akadēmīkis

J. E n d z e l ĩ n s , Latvijas PSR vietvārdi. I daļa.
1. sējums. A - J. Rīgā, 1956; 2. sējums. K - Ō. Rīgā.
1961; ME = K. M ũ l e n b a c h a Latviešu valodas
vārdnīca I - IV. Rediģējis, papildinājis, turpinājis
J. E n d z e l ĩ n s . Rīgā, 1923 - 1932; Mäger =
= M. M ä g e r , Eesti linnunimetused. Tallinn, 1967;
Wiedemann = Ferdinand Johann W i e d e m a n n . Eesti-
saksa sõnaraamat. Neljas, muutmata trükk teisest, Jakob
Hurda redigeeritud väljaandest. Tallinn, 1973.

ЭТИМОЛОГИЧЕСКИЕ ЗАМЕТКИ

Р е з ю м е

В этой статье сделана попытка объяснить происхождение некоторых диалектизмов латышского языка.

iīma 'каприз, прихоть, упрямство' и др. < ? эст. hiimu 'охота'.

kākaulis, kakaulis 'местное название одной из водоплавающих птиц' < ? эст. kaakaul, kalakull и под. 'то же'.

kuskad 'когда-то давно' первая часть kus- < эст. kus 'где'.

kus·kurrad 'где угодно, куда хочется и под.' < эст. выражения kus kurat! 'к черту! куда, черт, ...!'

ķeřna 'затвердевшая кожа, парша' < эст. kārn 'парша, короста'.

loņta 'льняная веревка, перевясло' и др. < эст. диал.

lont 'веревка из пакли и др.'.

loņtrūzis, loņtrāusis 'озорник, шалун и под.' < эст.

lontrus 'болван'.

lořcis 'мокрый снег' и др. < эст. lōrts 'то же'.

macis 'крестьянин' < эст. matv 'то же'.

mūistēt и др. 'понять' < южноэст. mōistma 'уметь'.

pikelēt 'аккуратно складывать в ряд' < ? эст. piki 'вдоль'.

rebekulis 'название одной из народных игр' создано под влиянием слова эстонского языка rebane 'лиса'.

sikulis 'баранчик' < эст. sikk 'козел'.

uļēns 'бессильный, слабый' и др. < ? эст. huljuma 'медленно идти, двинуться' и др.

S. R a ģ e
(Riga)

KLEINE ETYMOLOGIEN

Z u s a m m e n f a s s u n g

In diesem Aufsatz wird ein Versuch unternommen, den Ursprung einiger lokal benutzten, früher nicht bemerkten Dialektismen zu belegen.

īma 'Kaprize, Starrköpfigkeit' u. a. < ? estn. himu 'das Begehren, die Sucht, die Gier'.

kākaulis, kakulis 'eine Wasservogelart' < ? estn. kaa-kaul, kalakull u. a. 'dasselbe'.

kuskad 'vor langem' erster Teil kus- < estn. kus 'wo'.

kus'kufrad 'wohin die Augen zeigen u. ähnl.' < estn. Aussage kus kurat! 'zum Teufel! wo, Teufel ...!'

keṛna 'die Verdickung der Haut, der Grind' < estn. kārn 'der Grind, der Schorf, die Räude'.

lōnta 'ein Art von Band, ein alter Strick' u. a. < estn. dial. lont 'hedene Schnur zum Binden des Flaches'.

lōntrūzis, lōntrāusis 'ein Ausgelassener, ein Mutwilliger, ein Lümmel u. ähnl.' < est. lontrus 'der Lümmel'.

lōrcis 'nasser Schnee' u. a. < estn. lōrts 'dasselbe'.

maċis 'der Bauer, der Tölpel' est. maċs 'dasselbe'.

māistēt u. a. 'verstehen, begreifen' < estn. māistma 'verstehen, begreifen, fassen'.

pikelēt 'ordentlich stapeln, eines neben dem anderen setzen?' < ? estn. piki 'längs'.

rebekulis 'die Benennung eines Volksspieles' ist unter dem Einfluß des estn. rebane 'Fuchs' entstanden.

sikulis 'ein Kosenamen für Schaf oder Lamm' < estn. sikk 'der Ziegenbock'.

ulēns 'schwach, kraftlos, erschöpft' u. a. < ? estn. huljuma 'langsam gehen, sich langsam bewegen' u. a.